

BULLETIN

č. 3, 2002, roč. VII.

OBSAH

- 1 Úvodem
- K nové koncepci úpadkového práva**
- 2 Otázky reformy úpadkového práva z pohledu zdůvodnění Rady Evropské Unie
Ing. Erich Deutsch
- 8 Nařízení Rady Evropských společenství č. 1346/2000
- 16 Certifikace pro správce konkursní podstaty, dražebníky a likvidátory je připravena
Doc. Ing. Anna Klosová, CSc.
- 18 **Informace z Komory**
K projednání zákona o dani z příjmu fyzických osob

Zpráva komise pro pojistný produkt KSKŘI v ČR

Informace o partnerském sdružení správců SR
- 19 **Informace z tisku**

Vážení členové Komory specialistů pro krizové řízení a insolventi v ČR, vážení čtenáři,

přípravě nového úpadkového práva byla věnována velká pozornost v uplynulých měsících. Zabývali jsme se všemi aspekty, které byly schváleny v rámci věcného záměru. Značnou část naší aktivity odčerpala práce na přípravě návrhu profesní organizace, která by mohla zastřešit činnost konkursních správců jak po stránce metodické tak zejména odborné, kvalifikační.

Zdá se, že návrh nového úpadkového zákona již nebude projednán v tomto parlamentu. Je nesporné, že se určitá část práce na přípravě zákona nezhodnotí dostatečně. Oddálení přijetí nového zákona zpomalí realizaci potřebných změn v podnikatelském prostředí i změn ve společenském názírání na úlohu konkursních a vyrovnacích řízení a postavení správců konkursních a vyrovnacích podstat. Ještě stále existuje řada otázek, u kterých nedošlo ke sjednocení názorů, nejsou dořešeny potřebné vazby mezi úpadkovým zákonem a navazujícími zákony a tak si budeme muset zřejmě na další aktivitu v oblasti úpadkového práva počkat.

Ani Evropské právo dosud nenabízí jednotný model konkursního práva. Nařízení Rady ES č. 1346/2000, které nabývá účinnosti dnem 31. května 2002 jako závazné v celém rozsahu pro všechny členské státy EU v souladu se Smlouvou o založení ES, se stalo významným faktorem pro řešení insolvence v členských zemích i kandidátských zemích. Svou povahou představuje mezinárodní smlouvu o použitelném právu, soudní příslušnosti a uznávání výkonu rozhodnutí i insolvenčních řízeních. Pro informaci všem našim členům i odborné veřejnosti je věnována v tomto čísle pozornost právě porovnání toho, nakolik byla příprava nového úpadkového práva v ČR vedena snahou o komplexní implementaci tohoto Nařízení. Text Nařízení je také uveřejněn v tomto čísle. Redakční rada věří, že zveřejnění Nařízení poskytne potřebné informace a rozšíří obzor pro diskuse o problematice insolvence a konkursních řízeních, vedených mimo Českou republiku.

Vaše

Redakční rada

Upozorňujeme čtenáře, že názory zveřejněné v Bulletinu nereprezentují oficiální stanovisko KSKŘI v ČR. Rádi bychom podnítli odbornou diskusi a otiskneme vaše názory a připomínky k problémům stejně tak i k obsahu Bulletinu, které nám na sekretariát KSKŘI v ČR zašlete.

KOMORA SPECIALISTŮ
PRO KRIZOVÉ ŘÍZENÍ A INSOLVENCII
V ČESKÉ REPUBLICE

Otázky reformy úpadkového práva z pohledu zdůvodnění Rady Evropské Unie

Ing. Erich DEUTSCH, prezident KSKŘI v ČR, člen Komise MS pro rekodifikaci úpadkového práva

Vstup do EU má a bude mít pro český právní systém významné důsledky a vynutí si jeho četná přizpůsobení a změny. Dynamika evropského práva vyvolává nutnost neustálé další harmonizace a pozměňování na národní úrovni. Evropská integrace je proces, který ustavičně pokračuje, přičemž přijetí do EU je pouhým začátkem a nikoliv ukončením přetváření národního práva.

Jednou ze základních charakteristik „supernacionálního evropského práva je jeho bezprostřední vymahatelnost v členských státech. Všechny normy práva Společenství, které jsou v dané věci dostatečně určité, tzn., že pro jejich použití není třeba dalších prováděcích ustanovení, jsou přímo účinné. To zajišťuje každému občanovi Společenství bezprostřední práva a povinnosti.

Dalším bytostným rysem práva Společenství je jeho přednost před vnitrostátními předpisy. Z tohoto důvodu budou tedy soudy a správní úřady v zásadě oprávněny a dokonce zavázány v rámci příslušného řízení samostatně přezkoumávat jednotnost českého práva s právem evropským. Pokud by měly ohledně výkladu nějaké speciální evropské normy pochybnost nebo otázku, mají soudy možnost – a nejvyšší soudní instance dokonce povinnost – zahájit u Evropského soudního dvora (ESD) řízení o předběžné otázce.

Podle článku 234 (dříve 177) Smlouvy o Evropských společenstvích (SES) je k výkladu evropského práva příslušný ESD. Tento interpretační monopol je zásadní pro co nejjednodušší používání práva Společenství ve všech členských státech Evropské unie. Každý soud, i toho nejnižšího stupně, má právo podat ESD návrh na řízení o předběžné otázce. Toto právo nesmí být omezeno ani zákonem nebo judikaturou nadřízeného soudu. Soudy, proti jejichž rozhodnutí se na vnitřní úrovni již nelze odvolat, takovýto návrh Evropskému soudnímu dvoru – v případě pochybností o výkladu evropského práva – udělat musí.

Oblast úpadkového práva zatím zůstává slabinou celého systému vymáhání práva, ať již ze současného pohledu České republiky, tak i z pohledu Evropské unie.

Evropští investoři vnímají situaci v oblasti konkursu a vyrovnání za kritickou, bránící důsledné restrukturalizaci české ekonomiky. Z druhé strany pak ještě nebyly důsledně a jednoznačně vymezeny „reformy“ procesu v rámci Evropského společenství, i když Naří-

zení Rady Evropského společenství č. 1346/2000 podává zásadní impuls ke způsobu tohoto řešení.

Hovoříme-li o komplexním řešení úpadkového práva, tak též předpokládáme, že smyslem celého úsilí je nejen nový zákon, který vydrží nejméně dalších deset let, bez častých novel jak předpokládá i místopředseda České vlády a předseda legislativní rady vlády JUDr. Pavel Rychetský, ale že bude i kompatibilní v rámci Evropské unie. I v této souvislosti jsou zahraniční zkušenosti neocenitelným aktivem.

Znovu potom připomínám, že evropské právo dosud nenabízí jednotný model konkursního práva a rozsah *Acquis* je v oblasti úpadků velmi omezený. Jak už bylo zmíněno, jedná se v podstatě jen o rámcová řešení, tj. směrnice, které ovšem neprošla komplexně legislativním řízením požadovaným v Evropské unii.

Evropská unie z pověření Evropské komise plně podpořila pozici Světové banky, která na základě své Studie z října 2000 vypracovala principy a pravidla pro vytvoření efektivního insolvenčního systému a systému ochrany práv věřitelů.

Současné obavy evropských investorů lze charakterizovat tak, že vnímají situaci v oblasti konkursu a vyrovnání jako složitou a vážnou, bránící důsledné restrukturalizaci české ekonomiky, rozhodně však nikoliv jako neřešitelnou. Připomínky Evropské komise, zaměřené na některé nedostatky zejména v legislativě o konkurech a vyrovnání, jakým je např. zdlouhavost řízení apod., bude si vyžadovat posílení pozice věřitelů, vymezení role soudců, ale především zrychlení postupů v jednotlivých procedurách. Podle vyjádření Evropské komise je pozice věřitelů velmi slabá, což umožňuje dlužníkům chránit svůj majetek před zásahem soudů. I přes to, že Nařízení Rady ES č. 1346/2000 velmi zřetelně, ale i věcně upřesňuje své stanovisko, je třeba se zmínit, že vzhledem k přímé aplikovatelnosti Nařízení nebude nutné, ale ani vhodné „otrocky“ přebírat celé Nařízení do připravovaného a současně diskutovaného zákona o úpadku. V návaznosti na výše uvedené výhrady však bude nutné, aby nová koncepce úpadkového zákona obsahovala několik zvláštních ustanovení věnovaných adaptaci Nařízení.

Evropské právo dosud nenabízí jednotný model konkursního práva a rozsah *Acquis* je v oblasti

a precizní přípravu paragrafovaného znění zákona. Byla rovněž zdůrazněna další potřeba analýzy a diskuse v rámci EU, specificky pak s těmi zástupci, kteří významně ovlivňují rozvoj, respektive sblížení problematiky úpadkového práva.

Tento způsob projednávání tak vytvořil i jeden z neméně důležitých faktorů, tím, že nový zákon prochází v rámci odborného posuzování napříč politickým spektrem a že existuje vůle dopracovat se do nového úpadkového práva v termínu, co nejkratším. Že se nejedná o zákon jednoduchý, svědčí i přijaté Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 o Nařízení ve věci platební neschopnosti, které vychází pak z těchto zásad:

1. Evropská unie stanovila cíl zříditi prostor svobody, bezpečnosti a spravedlnosti.
2. Náležité fungování vnitřního trhu vyžaduje, aby mezinárodní řízení ve věci platební neschopnosti probíhala účinně a toto nařízení je třeba přijmout z důvodu dosažení tohoto cíle, který spadá do oblasti soudní praxe v civilních věcech ve smyslu článku 65 Smlouvy.
3. Aktivity podniků mají stále více mezinárodní účinky a jsou proto ve zvýšené míře upravovány prostřednictvím právních předpisů Společenství. Protože platební neschopnost takových podniků ovlivňuje rovněž náležité fungování vnitřního trhu, vyvstává potřeba aktu Společenství, který by koordinoval přijatá opatření týkající se majetkové podstaty dlužníka v platební neschopnosti.
4. Pro náležité fungování vnitřního trhu je nutné vyhnout se podnětům, které motivují zúčastněné strany k převodům majetkových aktivit nebo soudních řízení z jednoho členského státu do druhého, přičemž se pokoušejí získat výhodnější právní postavení (tzv. „forum shopping“).
5. Tyto cíle nemohou být v dostatečné míře dosaženy na vnitrostátní úrovni a opatření na úrovni Společenství je proto odůvodněné.
6. V souladu se zásadou proporcionality se toto nařízení omezuje na ustanovení, která upravují příslušnost pro zahájení řízení ve věci platební neschopnosti a pro rozsudky, které jsou vyneseny přímo na základě řízení ve věci platební neschopnosti a s takovými nařízenými úzce souvisí. Kromě toho obsahuje toto nařízení ustanovení, která se týkají uznávání takových rozsudků a použitelného práva, a to rovněž v souladu s uvedenou zásadou.
7. Řízení ve věci platební neschopnosti, která se týkají platebně neschopných společností nebo jiných právnických osob v likvidaci, soudních opatření, vyrovnání a obdobných řízení, jsou vyjmuta z působnosti Bruselské úmluvy o soudní příslušnosti a výkonu rozsudků v civilních a obchodních věcech, ve znění Úmluvy o přístupu k této úmluvě.
8. K dosažení cíle zvýšení účinnosti řízení ve věci platební neschopnosti a mezinárodním dopadem je nezbytné a vhodné, aby ustanovení o soudní příslušnosti, uznávání a použitelném právu v této oblasti byla obsažena v právních předpisech Společenství, která jsou závazná a přímo použitelná v členských státech.
9. Toto nařízení se vztahuje na řízení ve věci platební neschopnosti, ať je dlužníkem fyzická nebo právnická osoba, obchodní subjekt nebo jednotlivec. Řízení ve věci platební neschopnosti, na která se toto nařízení vztahuje, jsou uvedena v přílohách. Řízení ve věci platební neschopnosti, která se týkají pojišťovacích organizací, úvěrových institucí, investičních společností majících v držení finanční prostředky nebo cenné papíry třetích stran, a podniky kolektivně investující jsou z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučeny. Tyto podnikatelské subjekty nespádají do oblasti působnosti tohoto nařízení, neboť jsou předmětem zvláštních opatření a národní kontrolní orgány mají do jisté míry značně intervenční pravomoci.
10. Řízení ve věci platební neschopnosti nemusí nutně znamenat zásah soudních orgánů a výrazu „soud“ je v tomto nařízení dán širší význam, který zahrnuje osobu nebo orgán oprávněný vnitrostátními předpisy zahájit řízení ve věci platební neschopnosti. Aby mohlo být toto nařízení použito, musí být řízení (zahrnující úkony a formality stanovené právními předpisy) nejen v souladu s ustanoveními tohoto nařízení, ale také oficiálně uznávaná a právně účinná v tom členském státě, ve kterém byla nařízení ve věci platební neschopnosti zahájena, a jsou kolektivními řízeními ve věci platební neschopnosti, která mají za následek částečné nebo úplné zabavení majetku dlužníka a ustanovení likvidátora.
11. Toto nařízení bere na vědomí skutečnost, že z důvodu značných odlišností v oblasti hmotného práva není účelné zavádět řízení ve věci platební neschopnosti s obecnou působností na celém území Společenství. Použití takové úpravy bez výjimek stanovených vnitrostátním právem státu, ve kterém bylo řízení zahájeno, by za těchto podmínek mohlo často vést k potížím. Toto se

týká například značně rozdílných právních úprav v oblasti zajištění závazků, platných v rámci Společenství. Mimo to, přednostní práva některých věřitelů v průběhu řízení ve věci platební neschopnosti jsou v některých případech zcela odlišná. Tuto skutečnost bere toto nařízení v úvahu dvěma odlišnými způsoby. Na jedné straně jsou vypracována ustanovení pro zvláštní pravidla pro určení použitelného práva v případech zvláště závažných práv a právních vztahů (např. věcného práva nebo pracovních smluv). Na druhé straně jsou však souběžně s řízením ve věci platební neschopnosti s univerzálním dosahem umožněna vnitrostátní řízení, která se týkají pouze majetkových aktivit situovaných ve státě, ve kterém bylo řízení zahájeno.

12. Toto nařízení umožňuje zahájit (hlavní) řízení ve věci platební neschopnosti ve státě, ve kterém má dlužník střed svých hlavních zájmů. Tato řízení mají univerzální dosah a vztahují se na veškerá majetková aktiva dlužníka. Za účelem ochrany různých zájmů umožňuje toto nařízení zahájit vedlejší řízení, které probíhá souběžně s hlavním řízením. Vedlejší řízení může být zahájeno v členském státě, ve kterém má dlužník své sídlo. Účinky vedlejšího řízení jsou omezeny na majetková aktiva, která jsou situována v tomto státě. Závazná pravidla pro koordinaci vedlejšího řízení s hlavním řízením uspokojí potřebu jednotného postupu v rámci Společenství.
13. „Střed hlavních zájmů“ odpovídá místu, ze kterého dlužník pravidelně řídí správu svých zájmů a je proto třetí stranou identifikovatelný.
14. Toto nařízení se týká pouze řízení, kdy se střed hlavních zájmů dlužníka nachází ve Společenství.
15. Pravidla pro určení soudní příslušnosti, stanovená tímto nařízením, zakládají pouze mezinárodní příslušnost, tj. určují členský stát, jehož soudy mohou zahájit řízení ve věci platební neschopnosti. Určení místní soudní příslušnosti v rámci těchto členských států musí být upraveno národním právem příslušného členského státu.
16. Soud, který je příslušný zahájit hlavní řízení ve věci platební neschopnosti, má po podání návrhu na zahájení řízení možnost nařídít prozatímní a ochranná opatření. Ochranná opatření před zahájením řízení ve věci platební neschopnosti a po jeho skončení jsou vysoce účinnou zárukou účinnosti řízení ve věci platební neschopnosti. V této souvislosti poskytuje toto nařízení různé možnosti. Na jedné straně soud, který je příslušný vést hlavní řízení ve věci platební neschopnosti, má rovněž možnost nařídít prozatímní ochranná opatření týkající se majetkových aktivit nacházejících se na územní jiných členských států. Na druhé straně likvidátor, dočasně ustanovený před zahájením hlavního řízení ve věci platební neschopnosti, může ve členských státech, ve kterých má dlužník místo podnikání, navrhnout přijetí ochranných opatření, která jsou podle práva těchto států možná.
17. Před zahájením hlavního řízení ve věci platební neschopnosti je právo na podání návrhu na zahájení řízení ve věci platební neschopnosti v členském státě, ve kterém má dlužník své místo podnikání, omezeno na okruh místních věřitelů a věřitelů podnikajících v tomto členském státě, nebo na případy, kdy hlavní řízení ve věci platební neschopnosti nemůže být zahájeno podle práva členského státu, ve kterém má dlužník střed svých hlavních zájmů. Důvod tohoto omezení spočívá v tom, že případy, kdy návrh na zahájení místního řízení ve věci platební neschopnosti byl uplatněn před zamýšleným zahájením hlavního řízení ve věci platební neschopnosti, jsou omezeny na míru nezbytně nutnou. Pokud bylo hlavní řízení ve věci platební neschopnosti zahájeno, stává se místní řízení vedlejší.
18. Toto nařízení neomezuje právo podat návrh na zahájení řízení ve věci platební neschopnosti v členském státě, ve kterém má dlužník místo podnikání, poté co bylo zahájeno hlavní řízení ve věci platební neschopnosti. Likvidátor v hlavním řízení nebo jiná osoba oprávněná podle národního práva daného členského státu může podat návrh na zahájení vedlejšího řízení ve věci platební neschopnosti.
19. Vedlejší řízení ve věci platební neschopnosti může kromě ochrany místních zájmů, sloužit i jiným účelům. Takový případ může nastat, je-li struktura dlužníkovy majetku natolik komplikovaná, že je obtížné ji spravovat jako jedinou jednotku, nebo jsou-li dotčené právní systémy natolik odlišné, že mohou nastat potíže plynoucí z rozšíření účinku práva státu, ve kterém bylo řízení zahájeno, do jiného státu, ve kterém se nacházejí majetková aktiva. Z tohoto důvodu může likvidátor v hlavním řízení podat návrh na zahájení vedlejšího řízení, je-li to pro účinnou správu majetku nezbytné.
20. Hlavní řízení ve věci platební neschopnosti a vedlejší řízení mohou však přispět k účinné realizaci všech majetkových aktivit pouze v případě koordinace všech současně probíhajících

- řízení. Základní podmínkou je nutnost úzké spolupráce různých likvidátorů, zejména při výměně dostatečného množství informací. K zajištění rozhodující úlohy hlavního řízení ve věci platební neschopnosti má likvidátor v tomto řízení možnost zasahovat do vedlejších řízení ve věci platební neschopnosti, která probíhají ve stejné době. Má například možnost navrhnout sanační plán nebo vyrovnání nebo požádat o odložení realizace majetkových aktiv ve vedlejším řízení ve věci platební neschopnosti.
21. Každý věřitel, který má své obvyklé bydliště, domicil nebo sídlo ve Společenství, může uplatnit své pohledávky u kteréhokoli z řízení ve věci platební neschopnosti probíhajícího ve Společenství, které se týká majetkových aktiv dlužníka. To samé platí pro daňové úřady a úřady sociálního zabezpečení. Aby však bylo zajištěno rovné zacházení s věřiteli, musí být rozvrh výtěžku koordinován. Každý věřitel má možnost ponechat si trvale to, čeho v průběhu řízení ve věci platební neschopnosti nabyl, ale k účasti na rozdělení celkových majetkových aktivit v jiných řízeních je oprávněn pouze tehdy, pokud věřitelé, kteří se nacházejí ve stejném postavení, získali stejnou poměrnou část svých nároků.
 22. Toto nařízení umožňuje okamžité uznávání rozsudků, týkajících se zahájení, vedení a skončení řízení ve věci platební neschopnosti, která z těchto řízení vzešla, a rozsudků vynesných v přímé souvislosti s takovým řízením ve věci platební neschopnosti. Automatické uznávání tedy znamená, že účinky spojené s řízením podle práva státu, ve kterém bylo řízení zahájeno, se rozšiřují na jiné členské státy. Uznávání rozsudků vynesných soudy členských států je založeno na zásadě vzájemné důvěry. Důvody pro neuznání jsou omezeny na nezbytné minimum. Tato zásada je rovněž platformou, v jejímž rámci se řeší veškeré kompetenční spory soudů dvou členských států ve věci zahájení hlavního řízení ve věci platební neschopnosti. Rozhodnutí prvního soudu o zahájení řízení se v ostatních členských státech uznává s výjimkou těch, které jsou oprávněny rozhodnutí tohoto soudu přezkoumat.
 23. Toto nařízení stanoví v oblasti své působnosti jednotná pravidla pro případ kolize norem jednotlivých států, které v oblasti jejich působnosti nahrazuje, a vnitrostátních pravidel mezinárodního práva soukromého. Pokud není stanoveno jinak, je použitelné právo státu, který řízení zahájil (*lex concursus*). Tato kolizní pravidla jsou platná pro hlavní i místní řízení; *lex concursus* stanoví veškeré procesní i hmotné důsledky z řízení vyplývajících pro dotčené osoby a právní vztahy. Upravují všechny podmínky pro zahájení, vedení a skončení řízení ve věci platební neschopnosti.
 24. Automatické uznávání řízení ve věci platební neschopnosti, které se v rámci práva státu, který řízení zahájil, běžně používá, se může dostat do konfliktu s pravidly, která taková jednání upravují v jiném členském státě. K zajištění zákonných předpokladů a jistoty jednání v členských státech jiných nežli v těch, v nichž bylo řízení zahájeno, jsou vypracována ustanovení umožňující výjimky z obecného pravidla.
 25. Mimořádná potřeba zvláštních odkazů na odlišnosti od práva státu, který řízení zahájil, vyvstává v případě věcných práv, neboť tato mají při poskytnutí úvěru značnou důležitost. Základ, platnost a rozsah takového věcného práva se tedy běžně stanoví podle práva místa, ve kterém je věc umístěna, (*lex situs*) a nejsou zahájením řízení ve věci platební neschopnosti dotčeny. Osobě, které patří věcná práva, je tedy umožněno pokračovat v uplatňování svého práva na oddělení nebo oddělené vypořádání na základě vedlejšího zajištění. Jsou-li majetková aktiva podle práva místa (*lex situs*) v jednom členském státě předmětem věcných práv, ale hlavní řízení probíhá v jiném členském státě, může likvidátor v hlavním řízení navrhnout zahájení vedlejšího řízení se soudní příslušností založenou podle vzniku věcného práva za předpokladu, že dlužník má v takto určeném místě místo podnikání. Pokud k zahájení vedlejšího řízení nedojde, přebytek z prodeje majetkových aktivit spadajících pod věcná práva, musí být zaplacen likvidátorovi v hlavním řízení.
 26. Jestliže podle práva státu, který řízení zahájil, není přípustné vzájemné započtení pohledávek, je věřitel přesto oprávněn se vzájemného započtení pohledávek domáhat, pokud mu to umožňuje právo použitelné na uplatnění pohledávek u dlužníků v platební neschopnosti. Tímto způsobem získá vzájemné započtení pohledávek určitou funkci záruky, založené na zákonných ustanoveních, na kterou může věřitel, kterého se to týká, spoléhat v době, kdy pohledávka vznikla.
 27. Vzniká rovněž potřeba zvláštní ochrany v případě platebních režimů a finančních trhů. To platí například o kompenzačních dohodách a dohodách o vypořádání vzájemných pohledávek a o nettingových dohodách, které v takových režimech existují, jakož i o prodeji cenných papírů a záruk poskytovaných na provádění těchto transakcí, jak je upraveno zejména směrnicí

98/26/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti vypořádání v platebních systémech a systémech vypořádání obchodů s cennými papíry. Pro takové transakce je podstatné pouze právo použitelné pro určený platební režim nebo finanční trh. Toto ustanovení má zabránit tomu, aby se v případě platební neschopnosti některého obchodního partnera změnily předem stanovené mechanismy pro platby a vypořádání transakcí v rámci platebních režimů a finančních trhů členských států. Směrnice 98/26/ES obsahuje zvláštní ustanovení, která mají přednost před všeobecnými pravidly tohoto nařízení.

28. Aby byla zajištěna ochrana zaměstnanců a pracovních míst, musí být účinky řízení ve věci platební neschopnosti na trvání nebo ukončení zaměstnání nebo na práva a povinnosti všech stran podílejících se na takovém zaměstnání stanoveny pro smlouvu použitelným právem v souladu se všeobecnými pravidly pro kolizi právních norem. Jakékoli další pochybnosti související s právními předpisy v oblasti platební neschopnosti, jako zda jsou pohledávky zaměstnanců chráněny přednostními právy a jaké právní postavení mají taková přednostní práva zaujímat, jsou upraveny právními předpisy státu, který řízení zahájil.

29. S ohledem na obchodní záležitosti se hlavní obsah rozhodnutí o zahájení řízení na žádost likvidátora zveřejní v jiných členských státech. Nachází-li se v dotčeném členském státě místo podnikání, může být zveřejnění vyžadováno povinně. V žádném případě však zveřejnění nesmí být podmínkou pro uznání zahraničního řízení.

30. Může nastat případ, kdy některá z osob, kterých se to týká, si není vědoma skutečnosti, že řízení bylo zahájeno a jedná v dobré víře způsobem, který je v rozporu s novou situací. Aby byly chráněny takové osoby, které uskutečnily platbu dlužníkovi, neboť si nejsou vědomy toho, že zahraniční řízení v době realizace jejich platby již probíhalo, a že tuto platbu měly ve skutečnosti provést zahraničnímu likvidátorovi, stanoví se, že takováto platba má platba oddlužení.

31. Toto nařízení obsahuje přílohy, které se týkají organizace řízení ve věci platební neschopnosti. Protože se tyto přílohy týkají výlučně právních předpisů členských států, existují určité a podložené důvody, aby si Rada vyhradila právo tyto přílohy měnit a vzít tak v úvahu jakékoli změny vnitrostátního práva členských států.

32. Spojené království Velká Británie a Severního Irska, v souladu s článkem 3 protokolu o postavení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství oznámilo své přání podílet se na přijetí a používání tohoto nařízení.

33. Dánsko, v souladu s články 1 a 2 protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se na přijetí tohoto nařízení nebude podílet, a není jim tedy vázáno ani nepodléhá jeho používání.

Vstup do EU přináší podstatnou proměnu vnitrostátního právního systému. To platí především po uznání a aplikaci určitých právních principů, jako je především přímá účinnost a přednost práva Společenství. Z procesního hlediska musí být zabudování řízení o předběžné otázce soudního řízení upraveno pro každou instanci. Navíc by měli všichni, kdo na úradech a soudech pracují s právem, povinně znát a používat i hmotné právo Společenství, alespoň ve svém oboru. Musí se proto adekvátně vzdělávat a informovat a aktuálních novinkách. Z hlediska evropského práva sice stačí, když lze příslušné opomenutí nebo chybu úspěšně napadnout odvoláním a je dobré a důležité, že soudci a zaměstnanci vrcholných soudních instancí zajišťují korektní použití evropského práva. Je ale v zájmu obyvatel všech členských států, aby právo Společenství znaly a používaly veškeré orgány a soudy – i nižších stupňů, neboť všemi požadovaná občanská blízkost EU musí být pro každého občana citelná všude, kde přijde do styku se státními úřady. Eventuální sáhodlouhý víceinstanční proces stojí spoustu času a peněz a je živnou půdou pro euroskepsi. Správná transformace a použití evropského práva tedy má velkou myšlenkovou a materiální hodnotu. To platí ve stejné míře jak pro stávající tak pro budoucí členy Evropské unie.

Bude proto nanejvýš nutné se s celkovým zněním Nařízení Rady seznámit, aby aktérům konkursního řízení, tj. konkursním soudcům a správčům bylo zřejmé, jaké vztahy ke státům EU nás čekají a o co v podstatě jde. Z druhé strany pak bude důležité, jaká závazná opatření pro řízení konkursu v České republice se z těchto nařízení stanou zavazující.

Nařízení Rady Evropských společenství číslo 1346/2000

Rada Evropské Unie na svém zasedání dne 29. května 2000 projednala „řízení ve věci platební neschopnosti“ a s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství včetně schválení důvodové zprávy, přijala závazující Nařízení číslo 1346/2000. Toto nařízení nabývá účinnosti 31. května 2002.

KAPITOLA I OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1 Oblast působnosti

1. Toto nařízení je použitelné na kolektivní řízení ve věci platební neschopnosti, která mají za následek částečné nebo úplné zabavení majetku dlužníka a ustanovení likvidátora.

2. Toto nařízení není použitelné na řízení ve věci platební neschopnosti, která se týkají pojišťovacích organizací, úvěrových institucí, investičních společností, které poskytují služby zahrnující držení finančních prostředků nebo cenných papírů třetích stran, a společností kolektivně investujících.

Článek 2 Definice

Pro účely tohoto nařízení:

- a) „řízení ve věci platební neschopnosti“ se rozumí kolektivní řízení podle čl. 1 odst. 1. Tato řízení jsou vedena v příloze A;
- b) „likvidátorem“ se rozumí jakákoli osoba nebo organizace, jejíž funkcí je spravovat nebo likvidovat majetková aktiva, kterých je dlužník zbavován, nebo dohlížet na správu jeho záležitostí. Tyto osoby nebo organizace jsou vedeny v příloze C;
- c) „likvidačním řízením se rozumí řízení ve věci platební neschopnosti ve smyslu písmene a), zahrnující prodej majetkových aktiv dlužníka, včetně takových případů, kdy řízení skončilo vyrovnáním nebo jiným opatřením, kterým byla platební neschopnost ukončena, nebo skončilo z důvodů nepostačujících majetkových aktivit. Tato řízení jsou vedena v příloze B;
- d) „soudem“ se rozumí soudní orgán nebo jiný příslušný orgán členského státu, který je oprávněn zahájit řízení ve věci platební neschopnosti nebo rozhodovat v průběhu takového řízení;
- e) „rozsudek“ ve vztahu k zahájení řízení ve věci platební neschopnosti nebo ustanovení likvidátora za-

hrnuje rozhodnutí kteréhokoli soudu oprávněného takové řízení zahájit nebo ustanovit likvidátora;

- f) „dobou zahájení řízení“ se rozumí okamžik, kdy rozsudek, jímž se řízení zahajuje, nabývá účinnosti bez ohledu na to, zda se jedná o konečné rozhodnutí či nikoli;
- g) „členským státem, ve kterém se nacházejí majetková aktiva“ se rozumí v případě:
 - hmotného majetku členský stát, na jehož území se majetek nachází,
 - majetku nebo vlastnických práv nebo nároků, které musí být zaneseny ve veřejném rejstříku, členský stát, pod jehož pravomoc rejstřík spadá,
 - pohledávek členský stát, na jehož území má třetí strana, požadující jejich likvidaci, střed svých zájmů, jak je stanoveno v čl. 3 odst.1;
- h) „místem podnikání“ se rozumí jakékoli provozní místo, ve kterém dlužník vyvíjí nikoli přechodné hospodářské činnosti s lidmi a zbožím.

Článek 3 Mezinárodní příslušnost

1. K zahájení řízení ve věci platební neschopnosti jsou příslušné soudy členských států, na jejichž území se nachází střed hlavních dlužnickových zájmů. V případě společnosti nebo právnické osoby se za střed zájmů považuje sídlo registrované kanceláře, pokud není prokázán opak.

2. Pokud se střed hlavních zájmů dlužníka nachází na území některého členského státu, mají soudy jiného členského státu pravomoc zahájit řízení ve věci platební neschopnosti proti dlužníkovi pouze tehdy, pokud má dlužník místo podnikání na území tohoto členského státu. Účinky takových řízení jsou omezeny na majetková aktiva, která se nacházejí na území těchto jiných členských států.

3. Pokud bylo zahájeno řízení ve věci platební neschopnosti podle odst. 1, stávají se jakákoli následná řízení podle odstavce 2 vedlejšími řízeními. Tato následná řízení musí být likvidačními řízeními.

4. Místní řízení ve věci platební neschopnosti, jak je uvedeno v odst. 2, může být zahájeno před

zahájením hlavního řízení ve věci platební neschopnosti podle odstavce 1 pouze:

- a) pokud řízení ve věci platební neschopnosti podle odstavce 1 nemůže být zahájeno z důvodů stanovených právem členského státu, na jehož území se nachází střed hlavních zájmů dlužníka; nebo
- b) pokud zahájení místního řízení ve věci platební neschopnosti je navrhováno věřitelem, který má domicil, bydliště nebo registrovanou kancelář v členském státě, na jehož území se nachází jeho místo podnikání, nebo jehož pohledávka vznikla na základě činnosti v rámci tohoto místa podnikání.

Článek 4

Použitelné právo

1. Pokud není v tomto nařízení stanoveno jinak, právem použitelným pro řízení ve věci platební neschopnosti a jejich účinky je právo toho členského státu, na jehož území bylo řízení ve věci platební neschopnosti zahájeno, dále jen „stát, který řízení zahájil“.

2. Právo státu, který řízení zahájil, stanoví podmínky pro zahájení těchto řízení, jejich vedení a skončení. Stanoví zejména:

- a) vůči kterým dlužníkům je řízení ve věci platební neschopnosti přípustné;
- b) majetková aktiva, která tvoří majetek, a způsob nakládání s majetkovými aktivy, která dlužník získal nebo na něj byla převedena po zahájení řízení ve věci platební neschopnosti;
- c) příslušné kompetence dlužníka a likvidátora;
- d) podmínky, za kterých může dojít k vzájemnému započtení pohledávek;
- e) účinky řízení ve věci platební neschopnosti na platné smlouvy, jichž je dlužník smluvní stranou;
- f) účinky řízení ve věci platební neschopnosti na řízení iniciovaná jednotlivými věřiteli, s výjimkou probíhajících soudních sporů;
- g) pohledávky, které mají být uplatněny vůči dlužníkovu majetku a způsob nakládání s pohledávkami, které vznikly po zahájení řízení ve věci platební neschopnosti;
- h) pravidla upravující přihlášení, přezkoumání a zjištění pohledávek;
- i) pravidla upravující provedení rozvrhu výnosů z realizace dlužníkových majetkových aktiv, pořadí pohledávek a práv věřitelů, kteří byli po zahájení řízení ve věci platební neschopnosti částečně uspokojeni na základě věcného práva nebo prostřednictvím vzájemného započtení pohledávek;

- j) podmínky pro ukončení řízení ve věci platební neschopnosti a jeho důsledky, zejména prostřednictvím vyrovnání;
- k) práva věřitelů po ukončení řízení ve věci platební neschopnosti;
- l) kdo ponese náklady řízení ve věci platební neschopnosti;
- m) pravidla týkající se nicotnosti, neplatnosti a odporovatelnosti právních úkonů poškozujících všechny věřitele.

Článek 5

Věcná práva třetích stran

1. Zahájením řízení ve věci platební neschopnosti nejsou dotčena věcná práva věřitelů nebo třetích stran, pokud se týče hmotných nebo nehmotných, movitých nebo nemovitých majetkových aktivit – zvláštních majetkových aktivit i souborů neurčitých majetkových aktiv jako celku, který se během času mění – náležejících dlužníkovi a nacházejících se v době zahájení řízení na území jiného členského státu.

2. Právy uvedenými v odstavci 1. se rozumí zejména:

- a) právo disponovat majetkovými aktivy nebo je přenechat k dispozici a získat z těchto majetkových aktiv uspokojení z výtěžku nebo příjem, zejména na základě zástavního práva nebo hypotéky;
- b) výhradní právo na uspokojení pohledávky, zejména zástavního práva ve vztahu k této pohledávce, nebo postoupením pohledávky prostřednictvím záruky;
- c) právo dožadovat se vydání majetkových aktiv od každého, kdo je drží nebo užívá v rozporu s přáním oprávněné strany a / nebo vyžadovat jejich uvedení do původního stavu;
- d) věcná práva k prospěšnému užívání majetkové podstaty.

3. Právo, zanesené ve veřejném rejstříku a vymahatelné vůči třetí straně, na jehož základě lze nabýt věcné právo ve smyslu odstavce 1, je považováno za věcné právo.

4. Odstavec 1. nevylučuje podání žaloby z důvodů nicotnosti, neplatnosti a odporovatelnosti právních úkonů, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 2 písm. m).

Článek 6

Vzájemné započtení pohledávek

1. Zahájením řízení ve věci platební neschopnosti nejsou dotčena práva věřitelů dožadovat se

vzájemného započtení pohledávek, vůči pohledávkám dlužníka, pokud takové započtení právo použitelné pro pohledávky dlužníka v platební neschopnosti umožňuje.

2. Odstavec 1 nevylučuje podání žaloby z důvodu nicotnosti, neplatnosti a odporovatelnosti právních úkonů, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 2 písm. m).

Článek 7

Výhrada vlastnického práva

1. Zahájením řízení ve věci platební neschopnosti proti kupujícímu majetkových aktiv není dotčeno právo výhrady vlastnictví prodávajícího, pokud se majetková aktiva v době zahájení řízení nacházela na území jiného členského státu než toho, který řízení zahájil.

2. Zahájení řízení ve věci platební neschopnosti proti prodejci majetkových aktiv poté, co byla tato majetková aktiva předána, nezakládá důvod pro odstoupení od této kupní smlouvy nebo její ukončení a nebrání kupujícímu v nabytí vlastnického práva, pokud se prodaná majetková aktiva v době zahájení řízení nacházela na území jiného členského státu než toho, který řízení zahájil.

3. Odstavce 1 a 2 nevylučují podání žaloby z důvodu nicotnosti, neplatnosti a odporovatelnosti právních úkonů, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 2 písm. m).

Článek 8

Smlouvy týkající se nemovitého majetku

Účinky řízení ve věci platební neschopnosti na smlouvy příznávají právo nabytí nebo užívat nemovitý majetek jsou upraveny výhradně právem členského státu, na jehož území se nemovitý majetek nachází.

Článek 9

Platební režimy a finanční trhy

1. Aniž je dotčen článek 5, účinky řízení ve věci platební neschopnosti na práva a povinnosti stran, které se podílejí na platebních režimech a systémech vyřazení nebo na finančním trhu, se řídí výhradně právem členského státu použitelným na takové režimy, systémy a trhy.

2. Odstavec 1 nevylučuje podání žaloby na nicotnost, neplatnost a odporovatelnost právních úkonů, které mohou být učiněny k odložení plateb nebo transakcí podle práva použitelného pro příslušné platební režimy nebo finanční trhy.

Článek 10

Pracovní smlouvy

Účinky řízení ve věci platební neschopnosti na pracovní smlouvy a vztahy se řídí výhradně právem členského státu použitelným na pracovní smlouvu.

Článek 11

Účinky na práva podléhající registraci

Účinky řízení ve věci platební neschopnosti na práva dlužníka na nemovitý majetek, plavidlo nebo letadlo podléhající registraci ve veřejném rejstříku, jsou upraveny výhradně právem členského státu, pod jehož pravomoc rejstřík spadá.

Článek 12

Patenty a ochranné známky Společenství

Pro účely tohoto nařízení mohou být patenty Společenství, ochranné známky Společenství a jakákoli podobná práva zakotvena právem Společenství zahrnuté pouze do řízení podle čl. 3 odst. 1.

Článek 13

Škodlivá jednání

Ustanovení čl. 4 odst. 2 písm. m) se nepoužije, jestliže osoba, která získala prospěch ze škodlivého jednání vůči všem věřitelům, prokáže, že:

- toho jednání podléhá právu jiného členského státu než toho, který zahájil řízení, a
- toto právo neumožňuje žádným způsobem takové jednání v daném případě napadnout.

Článek 14

Ochrana kupující třetí strany

Pokud na základě jednání uzavřeného po zahájení řízení ve věci platební neschopnosti dlužník disponuje:

- nemovitým majetkem, nebo
- plavidlem nebo letadlem podléhajícím registraci ve veřejném rejstříku,
- cennými papíry, jejichž existence registraci předem předpokládá, jak je stanoveno právními předpisy,

je výše uvedené jednání upraveno právem členského státu, na jehož území se nemovitý majetek nachází, nebo pod jehož pravomoc rejstřík spadá.

Článek 15

Účinky řízení ve věci platební neschopnosti na probíhající soudní řízení

Účinky řízení ve věci platební neschopnosti na probíhající soudní řízení týkající se majetku nebo práva, jehož byl dlužník zbaven, se řídí výlučně právem členského státu, ve kterém soudní řízení probíhá.

KAPITOLA II UZNÁVÁNÍ ŘÍZENÍ VE VĚCI PLATEBNÍ NESCHOPNOSTI

Článek 16

Zásady

1. Jakékoli rozhodnutí, jímž se zahajuje řízení ve věci platební neschopnosti, vynesené soudem členského státu, který je příslušný podle článku 3, se ve všech ostatních členských státech uznává od okamžiku, kdy nabylo účinnosti ve státě, který řízení zahájil. Toto pravidlo se použije i tehdy, nemůže-li být proti dlužníkovi kvůli jeho právní způsobilosti zahájeno řízení ve věci platební neschopnosti v jiném členském státě.

2. Uznání řízení ve věci platební neschopnosti podle čl. 3 odst. 1 nevyklučuje zahájení řízení podle čl. 3 odst. 2 soudem v jiném členském státě. Řízení zahájené později se stává vedlejším řízením ve věci platební neschopnosti ve smyslu kapitoly III.

Článek 17

Účinky uznání

1. Rozhodnutí, kterým se zahajuje řízení ve věci platební neschopnosti jak je uvedeno v čl. 3 odst. 1, vyvolá bez jakýchkoli dalších formalit, v kterémkoli jiném členském státě stejné účinky, jako podle práva státu, který řízení zahájil, pokud toto nařízení nestanoví jinak a pokud ve výše uvedeném členském státě nebylo zahájeno žádné řízení podle čl. 3 odst. 2.

2. Účinky řízení, na něž se odkazuje v čl. 3 odst. 2, nemohou být v jiných členských státech napadeny. Jakákoli omezení práv věřitele, zejména odklad placení nebo prominutí dluhu, vyvolá účinky směřující vůči majetkovým aktivům, která se nacházejí na území jiného členského státu, pouze v případě těch věřitelů, kteří s tímto vyslovili souhlas.

Článek 18

Pravomoci likvidátora

1. Likvidátor, ustanovený soudem, který je příslušný podle čl. 3 odst. 1, může veškeré pravomoci

svěřené mu právem státu, který řízení zahájil, vykonávat v jiném členském státě, pokud v něm nebylo zahájeno jiné řízení ve věci platební neschopnosti nebo učiněna ochranná opatření směřující proti návrhu na zahájení řízení ve věci platební neschopnosti v tomto státě. S výhradou článků 5 a 7 může likvidátor zejména přemístit majetková aktiva dlužníka z území členského státu, ve kterém se nacházejí.

2. Likvidátor, ustanovený soudem, který je příslušný podle čl. 3 odst. 2, může v jiném členském státě soudní nebo mimosoudní cestou požadovat, aby po zahájení řízení ve věci platební neschopnosti byl movitý majetek přemístěn z území členského, který řízení zahájil, na území tohoto jiného státu. Může rovněž podat odpůrčí žalobu k ochraně zájmu věřitelů.

3. Při výkonu svých pravomocí musí likvidátor jednat v souladu s právem členského státu, na jehož území zamýšlí jednat, zejména pokud jde o realizaci majetkových aktiv. Tyto pravomoci nezahnují donucovací opatření nebo právo rozhodovat o soudních řízeních nebo sporech.

Článek 19

Doklad o ustanovení likvidátora

Ustanovení likvidátora se dokládá ověřenou kopií originálu rozhodnutí o jeho ustanovení nebo jiným osvědčením vydaným soudem, který je k tomu příslušný.

V členském státě, na jehož území zamýšlí likvidátor jednat, může být vyžadován překlad do úředního jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků členských států. Žádné úřední ověření nebo jiné formality se nevyžadují.

Článek 20

Uspokojení pohledávek a rovné zacházení

1. Věřitel, který po zahájení řízení podle čl. 3 odst. 1 jakýmkoliv způsobem, zejména prostřednictvím výkonu rozhodnutí, dosáhne úplného nebo částečného uspokojení svých pohledávek na úkor majetkových aktiv dlužníka nacházející se na území jiného členského státu, vrátí podle článků 5 a 5 vše, co získal, likvidátorovi.

2. Aby byla zajištěna zásada rovného zacházení s věřiteli, věřitel, který v průběhu řízení ve věci platební neschopnosti dosáhl uspokojení části své pohledávky, by se měl podílet na rozdělování majetku v jiném řízení pouze pokud věřitelé stejné třídy nebo stejného postavení již dosáhli v tomto druhém řízení uspokojení ve shodné výši.

Článek 21 Zveřejnění

1. Likvidátor může požadovat, aby oznámení o vydání rozsudku, kterým se zahajuje řízení ve věci platební neschopnosti, a pokud je to vhodné i rozhodnutí, kterým byl ustanoven, byla zveřejněna v jiném členském státě podle publikačních pravidel běžných v tomto státě. Z takového zveřejnění by měla být zřejmá osoba ustanoveného likvidátora a skutečnost, zda pravidlo použité pro určení příslušnosti je ve shodě s čl. 3 odst. 1 nebo čl. 3 odst. 2.

2. Kterýkoli členský stát, na jehož území má dlužník místo podnikání, však může požadovat povinné zveřejnění. V takovém případě likvidátor nebo jakýkoli orgán k tomu zmocněný v členském státě, ve kterém bylo zahájeno řízení podle čl. 3 odst. 1, učiní všechna nezbytná opatření k zajištění takového zveřejnění.

Článek 22 Registrace do veřejného rejstříku

1. Likvidátor může požadovat, aby rozsudek, kterým se zahajuje řízení ve věci platební neschopnosti podle čl. 3 odst. 1, byl zaregistrován do katastru nemovitostí, obchodního rejstříku nebo jakéhokoli jiného veřejného rejstříku, který je v členských státech veden.

2. Kterýkoli členský stát však může požadovat povinnou registraci. V takovém případě likvidátor nebo jakýkoli orgán k tomu zmocněný v členském státě, ve kterém bylo řízení podle čl. 3 odst. 1 zahájeno, učiní všechna nezbytná opatření k zajištění takového registrace.

Článek 23 Náklady

Náklady na zveřejnění a registraci podle článků 21 a 22 se považují za náklady a výdaje vzniklé v průběhu řízení.

Článek 24 Splnění závazku dlužníkovi

1. Pokud byl v některém členském státě splněn závazek dlužníkovi, který se nachází v řízení ve věci platební neschopnosti zahájeném v jiném členském státě, přestože měl být tento závazek splněn ve prospěch likvidátora řízení, osoba, která závazek splnila, je považována za osobu zproštěnou závazku, pokud nevěděla, že řízení bylo zahájeno.

2. Pokud byl takový závazek splněn před zveřejněním ve smyslu článku 21, předpokládá se, že osoba, která závazek splnila, nevěděla o zahájení řízení ve věci platební neschopnosti, pokud se neprokáže opak; pokud byl závazek splněn až poté, co bylo provedeno zveřejnění ve smyslu článku 21, předpokládá se, že osoba, která závazek splnila, o zahájení řízení ve věci věděla, pokud se neprokáže opak.

Článek 25 Uznávání a výkon jiných rozsudků

1. Další rozsudky vydané soudem, jehož rozsudek, kterým se zahajuje řízení ve věci platební neschopnosti se uznává ve smyslu článku 16, a která se týkají průběhu a ukončení řízení ve věci platební neschopnosti a vyrovnání tímto soudem schválená, se rovněž uznávají bez dalších formalit. Takové rozsudky jsou s výjimkou čl. 34 odst. 2. vykonatelné v souladu s články 31 až 51 Bruselské úmluvy o soudní příslušnosti a výkonu rozsudků ve věcech občanských a obchodních, ve znění Úmluv o přístupu k této úmluvě.

První pododstavec se rovněž použije v případě rozsudků, které byly vydány na základě řízení ve věci platební neschopnosti jiným soudem a úzce s ním souvisí.

První pododstavec se rovněž použije na rozsudky o ochranných opatřeních vydané po podání návrhu na zahájení řízení ve věci platební neschopnosti.

2. Uznávání a výkon rozsudků jiných než uvedených v odstavci 1 se řídí úmluvou uvedenou v odstavci 1, za předpokladu, že tato úmluva je použitelná.

3. Členské státy nemají povinnost uznat nebo vykonat rozsudek ve smyslu odstavce 1, pokud by to mohlo vést k omezení osobní svobody nebo poštovního tajemství.

Článek 26 Veřejný pořádek¹⁾

Kterýkoli členský stát může odmítnout uznat řízení ve věci platební neschopnosti zahájené v jiném členském státě, nebo výkon rozsudku vyneseného v souvislosti s takovým řízením, pokud by byly účinky takového uznání nebo výkonu zjevně v rozporu s veřejným pořádkem tohoto státu, zejména se zásadami, na nichž byl založen, nebo s právy a svobodami jednotlivce zaručenými ústavou.

¹⁾ Viz prohlášení Portugalska týkající se použití článků 26 a 37 (Úř. věst. Č. C 183, 30.6.2000,s.I).

KAPITOLA III VEDLEJŠÍ ŘÍZENÍ VE VĚCI PLATEBNÍ NESCHOPNOSTI

Článek 27 Zahájení řízení

Zahájení řízení soudem členského státu podle čl. 3 odst. 1, které je uznáno v jiném členském státě (hlavní řízení), umožňuje v tomto jiném členském státě, jehož soud je příslušný podle čl. 3 odst. 2, zahájit vedlejší řízení ve věci platební neschopnosti, aniž by musela být v tomto jiném státě přezkoumána dlužníková platební neschopnost. Tato později uvedená řízení musí být zařazena mezi řízení uvedená v příloze B. Účinky těchto řízení se omezují na majetková aktiva dlužníka nacházející se na území tohoto jiného členského státu.

Článek 28 Použitelné právo

Pokud toto nařízení nestanoví jinak, vztahuje se na vedlejší řízení právo členského státu, na jehož území bylo vedlejší řízení zahájeno.

Článek 29 Právo podat návrh na zahájení řízení

Zahájení vedlejšího řízení ve věci platební neschopnosti může navrhnout:

- a) likvidátor v hlavním řízení;
- b) jakákoli jiná osoba nebo orgán oprávněný podat návrh na zahájení řízení ve věci platební neschopnosti podle práva členského státu, na jehož území se zahájení vedlejšího řízení navrhuje.

Článek 30 Záloha na náklady a výdaje

Pokud právo členského státu, ve kterém se navrhuje zahájení vedlejšího řízení, vyžaduje, aby majetková aktiva dlužníka byla s to pokrýt celkově nebo částečně náklady a výdaje řízení, může soud, který takový návrh obdržel, požadovat od navrhovatele poskytnutí zálohy nebo přiměřené záruky.

Článek 31 Povinnost spolupráce a poskytování informací

1. Podle pravidel, která omezují poskytování informací, jsou likvidátor hlavního řízení a likvidátoři vedlejších řízení povinni sdělovat si vzájemně informa-

ce. Bezodkladně si poskytnou jakékoli informace, které by mohly být pro ostatní řízení významné zejména v oblasti uplatňování a ověřování nároků a veškerých opatření zaměřených na skončení řízení.

2. Podle pravidel použitelných na každé řízení jsou likvidátor hlavního řízení a likvidátoři vedlejších řízení povinni vzájemně spolupracovat.

3. Likvidátor ve vedleším řízení poskytne likvidátorovi v hlavním řízení možnost včas předložit návrhy na likvidaci nebo užití majetkových aktiv ve vedleším řízení.

Článek 32 Výkon práv věřitele

1. Kterýkoli věřitel může uplatnit svůj nárok v hlavním řízení i v kterémkoli vedleším řízení.

2. Likvidátoři hlavního i kteréhokoli vedlejšího řízení uplatní v ostatních řízeních nároky, které již byly uplatněny v řízení, pro které byli ustanoveni, za předpokladu, že je to v souladu se zájmy věřitelů v později uvedených řízeních a s výhradou práv věřitelů odmítnout nebo vzít zpět uplatnění pohledávek, pokud tak stanoví použitelné právo.

3. Likvidátor hlavního nebo vedlejšího řízení je oprávněn účastnit se jiných řízení na stejném základě jako věřitel, zejména účastnit se zasedání věřitelů.

Článek 33 Přerušování likvidačního řízení

1. Soud, který zahájil vedlejší řízení, přerušuje návrh likvidátora hlavního řízení likvidačního řízení zcela nebo částečně s tím, že v tomto případě může požadovat, aby likvidátor hlavního řízení učinil jakákoli přiměřená opatření k ochraně zájmů věřitelů ve vedleším řízení a věřitelů v jednotlivých třídách. Návrh likvidátora na přerušování likvidačního řízení může být zamítnut pouze v případě, kdy zjevně není v zájmu věřitelů hlavního řízení. Likvidační řízení může být přerušeno až tři měsíce a toto přerušování může být prodlouženo nebo obnoveno na stejné období.

2. Soud uvedený v odst. 1 v likvidačním řízení pokračuje:

- na návrh likvidátora v hlavním řízení,
- z úřední povinnosti, na návrh věřitele nebo likvidátora ve vedleším řízení, pokud se toto opatření nadále nejeví jako ospravedlnitelné, zejména s ohledem na zájmy věřitelů hlavního i vedlejšího řízení.

Článek 34

Opatření ke skončení vedlejšího řízení ve věci platební neschopnosti

1. Pokud právo použitelné na vedlejší řízení umožňuje skončit takové řízení bez likvidace sanačním plánem, vyrovnáním nebo srovnatelnými opatřeními, je likvidátor hlavního řízení oprávněn taková opatření navrhnout.

Skončení vedlejšího řízení opatřením uvedeným v prvním pododstavci se nestává konečným bez souhlasu likvidátora v hlavním řízení; může se stát konečným i bez jeho souhlasu, jestliže finanční zájmy věřitelů v hlavním řízení nejsou navrhovaným opatřením dotčeny.

2. Jakékoli omezení práv věřitelů vyplývající v rámci vedlejšího řízení z opatření uvedeného v odst. 1, jako je odklad placení nebo prominutí dluhu, nesmí mít bez souhlasu všech zúčastněných věřitelů vliv na dlužníková majetková aktiva, která nejsou do tohoto řízení zahrnuta.

3. Během přerušování likvidačního řízení nařízeného podle článku 33, pouze likvidátor hlavního řízení nebo dlužník s jeho souhlasem mohou ve vedlejších řízeních navrhnout opatření stanovená v odstavci 1 tohoto článku; žádné jiné návrhy na taková opatření nebudou postoupena k hlasování nebo schválení.

Článek 35

Majetková aktiva zbývající ve vedlejších řízeních

Jestliže je možné uspokojit prostřednictvím likvidace majetkových aktiv ve vedlejších řízeních veškeré pohledávky v těchto řízeních přihlášené, likvidátor ustanovený v těchto řízeních neprodleně převede jakákoli zbývající majetková aktiva likvidátorovi v hlavním řízení.

Článek 36

Pozdější zahájení hlavního řízení

Pokud bylo řízení uvedené v čl. 3 odst. 1 zahájeno poté, co v jiném členském státě bylo zahájeno řízení podle čl. 3 odst. 2, použijí se na řízení zahájené jako první články 31 až 35, pokud je to vzhledem ke stavu, v němž se řízení nachází, možné.

Článek 37

Převedení dříve zahájených řízení²⁾

Likvidátor v hlavním řízení může požádat, aby řízení, uvedená v příloze A, která byla již dříve zahá-

jena v jiném členském státě, byla převedena na likvidační řízení, pokud se prokáže, že je to v zájmu věřitelů v hlavním řízení.

Soud příslušný podle čl. 3 odst. 2 nařídí převedení na jedno z řízení uvedených v příloze B.

Článek 38

Ochranná opatření

Pokud soud členského státu, příslušný podle čl. 3 odst. 1, ustanoví dočasněho správce k zajištění ochrany majetkových aktiv dlužníka, je tento přechodný správce oprávněn v období mezi podáním návrhu na zahájení řízení ve věci platební neschopnosti a vydáním rozsudku, kterým se řízení zahajuje, požadovat jakákoliv opatření k zajištění a ochraně jakýchkoli majetkových aktiv dlužníka nacházejících se na území jiného členského státu, za předpokladu, že právo tohoto státu tato opatření umožňuje.

KAPITOLA IV

INFORMACE PRO VĚŘITELE A UPLATŇOVÁNÍ JEJICH NÁROKU

Článek 39

Právo uplatnit pohledávky

Kterýkoli věřitel, který má své bydliště, domicil nebo registrovanou kancelář včetně daňových úřadů a úřadů sociálního zabezpečení, v jiném členském státě, nežli je stát, ve kterém bylo řízení zahájeno, má právo písemně uplatnit své pohledávky v řízení ve věci platební neschopnosti.

Článek 40

Povinnost informovat věřitele

1. Jakmile je v některém členském státě zahájeno řízení ve věci platební neschopnosti, příslušný soud v tomto státě nebo ustanovený likvidátor neodkladně informují známé věřitele, kteří mají své bydliště, domicil nebo registrovanou kancelář v jiném členském státě.

2. Tyto informace, poskytnuté prostřednictvím individuálních oznámení, obsahují zejména časové lhůty, sankce za nedodržení těchto lhůt, informace o orgánech a úřadech oprávněných přijímat uplatňování pohledávek a o dalších stanovených opatřeních. Toto oznámení rovněž informuje o tom, zda věřitelé s přednostními pohledávkami nebo s pohledávkami

²⁾ Viz prohlášení Portugalska týkající se použití článků 26 a 37 (Úř. věst. Č. C 183, 30. 6.2000, s.1).

zajištěnými věcným právem, musí své pohledávky uplatnit.

Článek 41

Obsah uplatnění pohledávky

Věřitel zašle kopie doprovodných dokumentů, pokud existují, a uvede jaká je povaha jeho pohledávky, datum jejího vzniku a její výši, jakož i to, zda ve vztahu ke své pohledávce uplatňuje přednostní postavení, věcnou záruku nebo výhradu přechodu vlastnického práva, a na která majetková aktiva se vztahuje záruka, jíž se dovolává.

Článek 42

Jazyky

1. Informace uvedené v článku 40 se podávají v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků státu, ve kterém bylo řízení zahájeno. Pro tyto účely se použije formulář se záhlavím „Výzva k uplatnění pohledávky.“ Lhůty jsou závazné ve všech úředních jazycích orgánů Evropské unie.

2. Kterýkoli věřitel, který má své bydliště, domicil nebo registrovanou kancelář v členském státě jiném, nežli je stát, ve kterém bylo řízení zahájeno, může svou pohledávku uplatnit v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků tohoto jiného státu. V tomto případě však musí mít formulář pro uplatnění pohledávky záhlaví „Uplatnění pohledávky“ v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků státu, ve kterém bylo řízení zahájeno. Kromě toho může být požádán o překlad do úředního jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků státu, ve kterém bylo řízení zahájeno.

KAPITOLA V

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 43

Časová působnost nařízení

Ustanovení tohoto nařízení se vztahují pouze na řízení ve věci platební neschopnosti zahájená poté, co toto nařízení nabylo účinnosti. Právní úkony dlužníka provedené před tím, než toto nařízení nabylo účinnosti, se i nadále řídí právem použitelným v době, kdy byly učiněny.

Článek 44

Vztah k úmluvám

1. Poté co toto nařízení nabude účinnosti, nahrazuje ve vztazích mezi členskými státy, s ohledem na

věci zde uvedené, úmluvy uzavřené mezi dvěma nebo více členskými státy, zejména pak:

- a) Úmluvu mezi Belgií a Francií o soudní příslušnosti a platnosti a výkonu rozsudků, smírčích nálezů a ověřených listin, podepsanou v Paříži dne 8. července 1899;
- b) Úmluvu mezi Belgií a Rakouskem o konkursu, likvidaci, narovnání, vyrovnání a odkladu plateb (s dodatečným protokolem ze dne 13. června 1973), podepsanou v Bruselu dne 16. července 1969
- c) Úmluvu mezi Belgií a Nizozemskem o místní příslušnosti, konkursu a platnosti a výkonu rozsudků, smírčích nálezů a ověřených listin, podepsanou v Bruselu dne 28. března 1925;
- d) Smlouvu mezi Německem a Rakouskem o konkursu, likvidaci, narovnání a vyrovnání, podepsanou ve Vídni dne 25. května 1979;
- e) Úmluvu mezi Francií a Rakouskem o soudní příslušnosti, uznávání a výkonu rozsudků o konkursu, podepsanou ve Vídni dne 27. února 1979;
- f) Úmluvu mezi Francií a Itálií o výkonu rozsudků ve věcech občanských, obchodních, podepsanou v Římě dne 3. června 1930;
- g) Úmluvu mezi Itálií a Rakouskem o konkursu, likvidaci, narovnání a vyrovnání, podepsanou v Římě dne 12. července 1977;
- h) Úmluvu mezi Nizozemským královstvím a Spolkovou republikou Německo o vzájemném uznávání a výkonu a jiných vykonatelných nástrojích ve věcech občanských a obchodních, podepsanou v Haagu dne 30. srpna 1962;
- i) Úmluvu mezi Spojeným královstvím a Belgickým královstvím, umožňující vzájemný výkon rozsudků ve věcech občanských a obchodních, s protokolem, podepsanou v Bruselu dne 2. května 1934;
- j) Úmluvu mezi Dánskem, Finskem, Norskem, Švédskem a Islandem o konkursu, podepsanou v Kodani dne 7. listopadu 1933;
- k) Evropskou úmluvu o určitých mezinárodních aspektech konkursu, podepsanou v Istanbulu dne 5. června 1990.

2. Úmluvy uvedené v odst. 1 jsou i nadále účinné ve vztahu k řízením, která byla zahájena před tím, než toto nařízení nabylo účinnosti.

3. Toto nařízení se nepoužije:

- a) v kterémkoli členském státě v rozsahu, ve kterém je ve vztahu ke konkursu neslučitelné se závazky vyplývajícími z úmluvy uzavřené tímto státem s jednou nebo více třetími zeměmi před tím, než toto nařízení nabylo účinnosti;

K nové koncepci úpadkového práva

b) ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska v rozsahu, ve kterém je ve vztahu ke konkursu a likvidaci společností v platební neschopnosti neslučitelné se závazky vyplývajícími z jakýchkoli ujednání trvajících v rámci Britského společenství národů v době, kdy toto nařízení nabývá účinnosti.

skému a sociálnímu výboru zprávu o používání tohoto nařízení. V případě potřeby bude zpráva doprovázena návrhem na změnu tohoto nařízení.

Článek 45 Změna příloh

Z iniciativy některého ze svých členů nebo na návrh Komise může Rada kvalifikovanou většinou měnit přílohy.

Toto nařízení nabývá účinnosti 31. května 2002.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

Článek 46 Zprávy

Nejpozději 1. června 2012, a dále každých pět let, předloží Komise Evropskému parlamentu a Hospodář-

V Bruselu dne 29. května 2000.

Za Radu
A. COSTA, předseda

Certifikace pro správce konkursní podstaty, dražebníky a likvidátory je připravena

Anna Klosová

Součástí logického požadavku na realizaci nového úpadkového práva je také promyšlená a kvalitativně náročná příprava těch, kteří budou vykonávat funkci správce konkursní podstaty, dražebníka a likvidátora. Do systému nabízeného vzdělávání, který pro KSKŘI v ČR zabezpečují smluvní vzdělávací společnosti formou základních vzdělávacích kurzů (2-3 týdenních) a seminářů k aktuálním problémům, lze přidat *kvalitativně nový prvek – certifikaci*.

Na přípravě systému certifikace správců konkursních podstat, dražebníků a likvidátorů jsem pracovala společně s Ing. F. Chocholou (v Agentuře TIS, spol. s r.o.) a Ing. Charvátém (CERT-ACO, s.r.o.) v roce 2001. Připravený návrh na certifikační systém byl předán k posouzení a schválení Českému institutu pro akreditaci, který je národním akreditačním orgánem. Dne 7. listopadu 2001 vydala ČIA pod číslem 422/2001 Osvědčení o akreditaci pro uvedené tři pracovní funkce.

Školení a přípravný kurz pro získání certifikátů mohou zajišťovat CERT-ACO, s.r.o. a po rozdělení podnikatelských aktivit společníků Poradenství / Consultancy Tis Praha s.r.o. (A. Klosová) a Agentura TIS, spol. s r.o. (F. Chochola).

Splní-li žadatel všechny předepsané požadavky definované pro příslušnou zkoušku, bude mu vydán certifikát, který má platnost 3 roky. Certifikačním místem je společnost CERT-ACO, s.r.o., Kladno. Možnosti získání prodloužení platnosti certifikátu (bez další zkoušky nebo formou prezentace případové studie před prověřovacím týmem) příp. recertifikační zkoušky jsou uvedeny v „Průkazu držitele certifikátu“ Držitel certifikátu bude povinen 1x za rok předložit „Roční zprávu“ certifikované osoby, kterou obdrží spolu s průkazem držitele certifikátu.

K nové koncepci úpadkového práva

V informacích pro žadatele o certifikát, které všichni zájemci budou mít možnost získat v CERT-ACO s.r.o., Huťská 275/3, 272 01 Kladno (tel. 0312/645007, e-mail: cert@cert.cz), pro členy KSKŘI v ČR je informačním místem www.kskri.cz, je možné se dovědět o podmínkách zkoušky, požadavcích na kvalifikaci a potřebném rozsahu znalostí dané problematiky.

Nároky na získání certifikátu nejsou malé, držitel certifikátu však jeho získáním prokáže svoji odbornou kvalifikaci a připravenost vykonávat náročné funkce vyplývající z výkonu správce konkursní podstaty, likvidátora a dražebníka. Nestačí však jenom kvalitu prokázat, ale musí neustále pracovat na zvyšování své kvalifikace a tuto svoji aktivitu také prokazovat. Představenstvo Komory specialistů pro krizové řízení a insolvenční v ČR i představenstvo Asociace nezávislých expertů na svých jednáních certifikaci přijaly jako jeden z nosných prvků pro systém odborné přípravy svých členů. Vidí v tom přípravu na podmínky, které budou nastoleny novým úpadkovým zákonem, ale také na vstup do EU.

Inzerce

Služby pro správce KP a likvidátory

Nabízíme:

- kompletní proces likvidace firem
- krizové řízení
- správa majetku
- inventarizace majetku
- vedení účetnictví
- komplexní poradenský servis pro likvidátory a správce KP
- obchod s pohledávkami
- veřejné dražby

- konzultace zdarma -

OMEGA, spol.s r.o.

Havlíčková 3a
796 01 PROSTĚJOV

Tel./Fax : 0508/333 800 - 3

Mobil : 0608 535 333

Http : [//www.omegapv.cz](http://www.omegapv.cz)

E-mail : krize@omegapv.cz

Regionální pracoviště : Lípová 10, 120 00 Praha

Tel./Fax : 02/249 194 83, Mobil : 0602 584 820

K projednání zákona o dani z příjmu fyzických osob

V minulém čísle Bulletinu jsme Vás informovali o spolupráci Komory na „nápravě“ technické chyby, která se citelně dotkla správců konkursních podstat při zpracování daňových přiznání za uplynulé období. Dne 4. dubna 2002 Komora obdržela informaci o výsledku projednávání Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR k uvedené otázce.

Návrh byl v prvním kroku zamítnut, protože k němu bylo dodáno další doplňující znění, jež pro většinu poslanců nebylo přijatelné. JUDr. Eva Dundáčková přislíbila, že se návrh pokusí znovu předložit v měsíci dubnu ke druhému čtení. 23. dubna 2002 bylo pozměňovací znění zákona o správě daní a poplatků předloženo ve 2. čtení PSP ČR a ve 3. čtení bylo odsouhlaseno pod sněmovním číslem tisku 978/6.

„Zákon č. 586/1992 o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů“, se mění takto:

1. V § 7 odst. 2 písm. c) se vypouštějí slova „a správce konkursní podstaty za činnost podle zvláštního právního předpisu.19a)“.

2. § 7 odst. 2 písm. d) zní:

„d) příjmy z činnosti správce konkursní podstaty, včetně příjmů z činnosti předběžného správce, zvláštního správce, zástupce správce a vyrovnávacího správce, které nejsou živností ani podnikáním podle zvláštního právního předpisu.19a)“.

Pozn. legislativy: bude-li tento návrh přijat, bude nutné promítnout tyto změny do dalších ustanovení zákona, a v souladu s § 95 odst. 2 jednacím řádu provést tyto legislativně technické změny:

V § 14 odst. 1 větě třetí slova „předběžného konkursního zvláštního zástupce správce a vyrovnávacího správce, které nejsou živností ani podnikáním podle zvláštního právního předpisu. 66)“ nahradit slovy „podle § 7 odst. 2 písm. d).“, a v § 14 odst. 2 písmene c) upravit takto: „c) uvedené v § 7 odst. 2 písm. d)“.

(ak)

Zpráva komise pro pojistný produkt KSKŘI v ČR

Komise pro tvorbu pojistného produktu v průběhu roku 2000 a 2001 jednala se zástupci či makléři několika pojišťoven o pojištění správců konkursních podstat. Komise usilovala o nápravu stávajících rámcových pojistných smluv, nevýhodnost současného stavu vedla nakonec k vyhlášení výběrového řízení.

Do výběrového řízení bylo doručeno celkem 7 návrhů, včetně návrhů pojišťovny Kooperativa, a.s. a Generali, a.s. Návrhy stávajících pojišťoven však pouze odkazovaly na původní pojistné smlouvy. Jedinou konkrétní nabídku podala společnost Portfolio Alfa s.r.o., která zastupuje pojišťovnu Gerling-Konzern a.s.

Z vyhodnocení výběrového řízení a následných jednání vyplynulo, že nejvýhodnější podmínky pojištění nabídla makléřská společnost Atlas Invest s.r.o. zastupující Generali a.s. a s touto společností byla uzavřena exklusivní rámcová smlouva. Uzavření rámcové pojistné smlouvy nezakládá povinnost členů KSKŘI uzavírat s Atlas Invest s.r.o. pojistné smlouvy - členové mají při volbě pojišťovny volný výběr.

Jednáním představenstva se podařilo dosáhnout výhodných podmínek pojištění advokátů nebo exekutorů.

Informace o podmínkách pojištění a spojení na makléře je k dispozici na sekretariátu Komory a na regionálních sekcích.

(ak)

Informace o partnerském sdružení správců SR

Dne 26. 4. 2002 se uskutečnil sněm Združenia konkurzných správcov Slovenskej republiky. Na základě pozvání prezidia se jednání zúčastnili zástupci KSKŘI v ČR - Ing. E. Deutsch a Ing. A. Klosová. Ing. Deutsch ve svém vystoupení vyslovil potřebu rozvíjení partnerských kontaktů našich organizací. V obou je a zůstává klíčovým posláním „pečovat o rozvoj a kvalitu každého člena jako jednotlivce včetně hledání kvalitativně nového formálně silného garanta zvyšování jeho odbornosti, zručnosti a zkušeností. Skutečná nezávislost a morální

integrita požadovaná v souvislosti s osobou správce může vyrůstat pouze na opravdovém vzdělání, z něj pramenící sebeúctě a apriorní neochotě podléhat cizím vlivům. Čeká na nás evropský trh a budeme vystaveni nutnosti hájit zájmy českých a slovenských věřitelů i dlužníků tak, abychom si dokázali získat respekt.“

Myšlenka spolupráce byla dále rozvinuta do předpokládané spolupráce při přípravě mezinárodní konference zaměřené na problematiku insolvence.

(ak)

Konkursní noviny číslo 8

ze dne 15. dubna 2002

- V „**Poradně Konkursních novin**“ odpovídá soudkyně Mgr. Ivana Mlejnková na otázku týkající se daňové povinnosti (podle zákona o dani z příjmu) a nutnosti platit vzniklou daňovou povinnost jako závazek vzniklý v průběhu konkursu nebo závazek, který zůstává k vyrovnání až při ukončení konkursu.
- Mgr. Jan Kozák, soudce Krajského soudu v Brně, se v článku „**Účastenství v konkursním řízení**“ věnuje otázkám spojeným s problematikou věřitelských orgánů. V souladu s ustanoveními ZKV za věřitelské orgány je třeba považovat schůzi věřitelů a dále volené věřitelské orgány představované v souladu s ustanovením § 10 a následujících ZKV věřitelským výborem popř. zástupcem věřitelů.
- V článku „**Průběh úpadků ve Velké Británii**“ charakterizuje základní úpravu úpadku v uvedené zemi Magdalena Kudelová (Insolvency Act 1986).

Konkurz & Konjunktura

ze dne 24. dubna 2002

- „**Zánik exekuce vymožením pohledávky, jejího příslušenství a nákladů exekuce**“.
Mgr. Aleš Eppinger ve svém příspěvku podává praktický výklad ustanovení EŘ ve vztahu k právním účinkům zániku exekuce po vymožení povinností, ukládající peněžité plnění, vykonávané v rámci exekučního řízení. Zabývá se:
 - způsoby vymožení povinnosti ukládající peněžité plnění
 - právními účinky splnění povinnosti ukládající zaplacení peněžité částky
 - notifikací zániku exekuce a
 - zánikem exekuce.
- „**Konkurz a inovace (Je inovační zaměření firem prevencí konkurzu ?)**“
Ing. Pavel Švejda, CSc., generální sekretář Asociace inovačního podnikání ČR, se zabývá možnými preventivními důsledky inovačního zaměření podniků na zamezení konkurzu. Zabývá se také skutečností, zda jsou připravováni odborníci a legislativní normy pro takový přístup.

Noviny pro konkurs a vyrovnání

ze dne 25. dubna 2002

- „**Vysoká škola krizového managementu a insolvence s.r.o. v Brně aneb Volíme název vysoké školy**“.

Ing. Jana Boršková v článku informuje o úsilí založit VŠ, která by měla přispět ke zvýšení odborné přípravy a kvalifikace správců konkursních podstat a likvidátorů. Obrací se na odbornou veřejnost s žádostí o spolupráci při hledání vhodnějšího názvu, který by výstižněji charakterizoval zaměření výchovně vzdělávací činnosti školy.

Konkursní noviny číslo 9

ze dne 29. dubna 2002

- Mgr. Ivana Mlejnková, konkursní soudkyně Krajského soudu v Praze odpovídá v „**Poradně Konkursních novin**“ na otázku týkající se potřebné součinnosti správce podstaty ve věci výmazu zástavního práva.
- Mgr. Jan Kozák se v článku „**Účastenství v konkursním řízení**“ zabývá rozsahem práv a povinností věřitelského orgánu
- M. Kudelová charakterizuje druhy úpadku v USA (dle příslušných kapitol zákona o úpadku - bankruptcy code). Na závěr článku uvádí „Obecným principem amerického úpadkového práva je rychlé řešení úpadku subjektů a jejich návrat do podnikatelského života. Je tedy jakýmsi protipólem evropskému konkursnímu právu, jež staví na první místo uspokojení věřitelů.“
- M. Kudelová věnuje pozornost v článku „**Harmonizace úpadkového práva v rámci Evropského společenství**“ Nařízení Rady ES 1346/2000. O náročnosti problematiky harmonizace na poli úpadkového práva, uvádí, svědčí i fakt, že „první návrh na úpravu mezinárodního úpadku v prostředí ES byl vznesen již v 60. letech min.stol. a poslední verze, vzniknuvší v roce 1991, nabyla účinnosti teprve počátkem tohoto století“.

„Kooperace – cesta k prosperitě malého a středního podnikání“

Prosperita, ročník 4 (4/2002)

V dubnu 1999 vydalo MPO spolu se Svazem obchodu publikaci Kooperace – cesta k prosperitě podnikání. Její vydání bylo vyvoláno aktuální potřebou orientovat malé a střední nezávislé obchodní firmy na dostupná a účelná východiska obchodního podnikání. Pokračující proces restrukturalizace obchodu vyvolal potřebu zpracovat navazující publikaci, jejímž obsahem jsou kapitoly od volby strategie MSP až po současně platný legislativní rámec. Jsou uvedeny dvě ukázky z publikace – strategické plánování a Evropský kodex etiky franchisingu.

Ekonomika má zrychlit, inflace zpomalit

Evropská komise hodnotí Česko lépe než domácí instituce (bal)

Hospodářské noviny ze dne 2. května 2002, příloha „podniky a trhy“

Ministerstvo financí hodnotí vývoj ČR pro letošní rok růstem HDP 3,4 %, v příštím roce 3,6 %. Argumenty pro příznivou prognózu opírají odborníci o oživení v EU i na světových trzích. Někteří analytici se domnívají, že odhady MF jsou příliš skromné.

Průmysl nejhorší překonal

Zahraniční firmy nemají problémy ani s odbytem, ani s produktivitou (juf)

Hospodářské noviny ze dne 3. - 5. května 2002, příloha „podniky a trhy“

„Tuzemský průmysl má nejhorší za sebou, vyplývá z analýzy Ministerstva průmyslu a obchodu.“ Porovnávají se výsledky domácích a zahraničních podniků, srovnání vyznívá ve prospěch zahraničních podniků.

Ve výkonnosti bank panují značné rozdíly

Hojnost využívání přímého bankovníctví klienty výrazně ovlivňuje čistý zisk na zaměstnance peněžního ústavu

Helena Vorlíčková, Radek Šalanda

Hospodářské noviny ze dne 2. května 2002, příloha „podniky a trhy“

Produktivita práce na pracovníka je v českých bankách diferencovaná. Podle informací ČNB byl k 31. 12. 2001 čistý roční zisk na pracovníka v českém bankovním sektoru přibližně 420 tis.Kč.

„Eurozóna znovu čelí riziku inflace“

Pokud inflace letos přesáhne dvě procenta, může to ohrozit autoritu ECB, varují experti

Tomáš Brychta

Hospodářské noviny ze dne 6. května 2002

ECB připouští možnost, že se nepodaří udržet inflaci v zemích eurozóny na dvou procentech. Změna inflačního cíle by na druhé straně mohla vést ke ztrátě důvěryhodnosti v očích veřejnosti a investorů.

Grafit se dostal do problémů kvůli silné koruně

Jihočeská firma měsíčně prodělává statisíce korun, proto uvažuje o ukončení těžby a zpracování tuhy

Zdeněk Zuntých

Hospodářské noviny ze dne 2. května 2002, příloha „podniky a trhy“

Pokud nejsou v náročném konkurenčním prostředí malé a střední firmy významným hráčem, protože nejsou svými náklady schopné konkurovat zahraniční produkci, potom posílení koruny může znamenat jejich vážné ohrožení.

„Vzdělávání zvyšuje výkon firmy“

Společnost PricewaterhouseCoopers zkoumala roli manažerů vzdělávání v českých a zahraničních firmách v ČR

Martin Červený

Hospodářské noviny ze dne 6. května 2002

Autor se zabývá rozdíly v přístupu ke vzdělávání zaměstnanců v různých firmách, rozdíly ve schvalování rozpočtu na vzdělávání a také přístupem vrcholového managementu ke vzdělávání a rozvoji zaměstnanců.

Bulletin, číslo 3, 2002, ročník VII

časopis Komory specialistů pro krizové řízení a insolvenční v ČR.

Redakční rada: vedoucí: Doc. Ing. Anna Klovová, CSc. Členové: Ing. Miroslav Heger, Ing. František Chochola, Ing. Jiří Kocvrlich, Pavlína Linhartová, Ing. Václav Pelikán.

Adresa redakce: Komora specialistů pro krizové řízení a insolvenční v ČR, Dlouhá 16, 110 00 Praha 1 tel.: 02/218 742 76, 248 184 14, fax: 02/ 218 742 75, e-mail: kskri@telecom.cz.

Příjem inzerce: Infomedia, s.r.o., Hráskeho 15, 148 00 Praha 4, tel.: 02/ 7191 1131, fax: 02/ 7191 1128 e-mail: infomedia@infomedia.cz. **Sazba a distribuce:** Infomedia, s.r.o., tel.: 02/ 7191 1131.

Tisk: Wendy, s.r.o., Mělník, tel.: 0206/ 625 115.

Cena: 70 Kč (pro členy KSKŘI zdarma). Vychází 7 x ročně. Toto číslo vyšlo 21.5. 2002